

In memoriam

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ

Василь СОКІЛ

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0003-3164-1217>
доктор філологічних наук, професор, завідувач відділу,
член-кореспондент НАН України,
Інститут народознавства НАН України,
відділ фольклористики,
проспект Свободи, 15, 79000, м. Львів, Україна,
e-mail: vasylsokil@gmail.com

Жахлива російсько-українська війна триває, забираючи життя наших Героїв. У 2024 році віддали життя за Україну ще два воїни з Волосянки. Увіковічимо їхню пам'ять.

Шишак Василь, син Володимира (1.01.1994—28.05.2024) — учасник бойових дій на російсько-українській війні. Народився у Волосянці. Упродовж 2000—2009 рр. навчався у місцевій школі. Закінчив Стрийське ВПУ № 8 2012 р., отримавши кваліфікацію помічника машиніста тепловоза. 2013—2015 рр. відбув строкову військову службу в Луцьку в лавах Національної гвардії. Після того перебував на різних роботах, в тому числі в низці європейських країн (2016—2022). Але повернувся в Україну й отримав повістку 6 червня 2023 р. Остаточно забрали його до армії 13 червня 2023 р. Спочатку направили солдата на Житомирський полігон, а згодом на Рівненський, де пройшов одномісячний вишкіл. Після того перебував у Слов'янську на десятиденному навчанні. Одразу ж він опинився в 67 бригаді «Вовки Да Вінчі», окрема механізована бригада «Дук». Бійця призначили керівником розвідувально-рятувального відділення, де, крім нього, було ще п'ять бійців. Під Куп'янськом, коли повертався з розвідки, неподалік вибухнув снаряд і Василь отримав контузію, його відкинуло під дерево. Згодом його виявили інші воїни і завезли у Харківський госпіталь. Для підтвердження контузії потрібно було свідчення двох його побратимів, але, на жаль, вони загинули. Далі перебував у лікарні в наркопсихологічному центрі у Львові, бо його дуже бо-

ліла голова. У квітні 2024 р. приїхав додому і від ускладнення контузії помер 28.05.2024 р. Похований на сільському цвинтарі 29.05.2024 р. Прощальну церемонію провів місцевий священник о. Анатолій Цап. У Героя залишились батько Володимир, 1.01.1963 р. н., мати Наталія, 16.06.1968 р. н. Сумує за ним велика родина — семеро сестер, один брат, десять племінників і племінниць. Справа загиблого воїна гідна пошанування.

Добровольський Василь, син Федора (20.12.1976—12.10.2024) — учасник бойових дій на російсько-українській війні. Народився у Волосянці. Впродовж 1984—1992 рр. навчався у місцевій школі. Опісля здобув кваліфікацію водія, яка знадобилася йому для тривалої праці водієм у пожежній частині у Славську (18.04.2002—19.03.2007 рр.). Останнє місце роботи — ГК «Захар Беркут». Звідти його призвали на військову службу. Отримав повістку 10 березня 2022 р. та був призначений у частину 3002 НГУ 2 — Галицька бригада, 5 батальйон (водій). З 24.06. по 24.09.2023 р. був на передовій у Донецькій області — с. Багатир. З 12 серпня 2024 року знову на передовій у складі 14 бригади «Червона калина», частина 3028. У той час він і загинув неподалік від Покровська, а з 12.10.2024 року вважався зниклим безвісти. Тільки згодом повідомили, що Василь загинув. 2 листопада 2024 р. тіло привезли до Львова для впізнання. Завершивши процедуру ідентифікації, було підтверджено, що це наш Герой. 4 листопада 2024 р. тіло воїна було доправлено

до рідного дому у Волосянці. А 5 листопада 2024 р. Василя поховали з усіма військовими почестями біля церкви Пресвятої Євхаристії. Прощальну церемонію провів місцевий священник о. Анатолій Цап. У воїна залишилися дружина Галина, 28.07.1978 р. н., та два сини — Володимир, 13.07.2001 р. н. і Юрій, 24.04.2006 р. н. Біль утрати переживає і старенький батько Федір, який бере активну участь у церковному житті села, і щоразу, перебуваючи біля церкви, йому нагадують про загибель сина могила та поставлений на ній пам'ятник.